

det ville være et fantastisk fremskridt og godt at have et muslimsk land, som bekendte sig til demokratiet og til menneskerettighederne. Så tænk også på de gevinster, der er ved at kunne få Tyrkiet med, og ikke blot på de risici, der er.

Det næste punkt, jeg vil nævne, er budgettet. Kommissionen fremlægger en første gennemgang af sit syn på den fremtidige økonomiske ramme for fællesskabet. Vi arbejder ud fra den betragtning, at vi skal have udvidelsen til at fungere, men budgettet skal naturligvis ikke vokse uhæmmet. Der er gode chancer for at kunne omfordele ressourcerne inden for det nuværende budget, men derudover skal vi også have en snak om rabatordningerne i forbindelse med et kommende budget.

Kommissionen gennemgår alle de tiltag, der er blevet sat i gang på forskellige topmøder; det er Kommissionens opgave at presse på, for at landene ikke glemmer deres egne målsætninger. Det gælder jo bl.a. Lissabonstrategien, hvor forskning skal udgøre 3 pct. af BNP, det gælder udviklingen af Europas sociale model, det gælder funktionen af ØMU-traktaten, det skal være både bedre og smidigere, og det gælder også EU's infrastruktur.

Kommissionen gennemgår alle tiltag til samarbejdsaftaler med de nye østlige nabolande, og det betyder jo så selvfølgelig Rusland, det betyder Ukraine, det betyder Hviderusland, det betyder Moldova og landene omkring Middelhavet, alle de nordafrikanske lande, som også betyder meget for freden og stabiliteten i vores område.

Desuden udbygges samarbejdet omkring et område med frihed, retfærdighed og sikkerhed, hvilket vil sige at opnå ligevægt mellem at slå ned f.eks. på at forhindre illegal indvandring og samtidig sikre, at lovlige indvandrere får en retfærdig og ordentlig integration.

Til sidst mener vi, at det er vigtigt, at Europa fremmer kampen mod fattigdom i resten af verden, både gennem forhandlingerne i WTO og gennem fokusering på en bæredygtig udvikling og en god udviklingsbistand.

Søren Søndergaard (EL):

I sin meddelelse fra den 29. oktober 2003 skriver Kommissionen om sit arbejdsprogram for 2004, at der er tre hovedpunkter, prioriteringer, på arbejdsprogrammet: tiltrædelse af de ti nye medlemslande, stabilitet og endelig en bæredygtig vækst. Det er jo ikke ligefrem sindsoprivende

overskrifter, selv om der skjuler sig en lang række problemer og udfordringer under dem alle.

Når Unionen snakker om en bæredygtig vækst, så lyder det godt, men er knap så godt i praksis. Som Danmarks Naturfredningsforening påpegede i sit brev til Folketingets Europaudvalg, bilag 650, er det på flere områder gået tilbage for EU's miljøbeskyttelse, og de opfordrer til at rette op på dette.

Når væksten skal op og i gang, som det blev konstateret på EU-topmødet i oktober sidste år, så anbefales det i konklusionerne, at der lægges vægt på ikke at påføre erhvervslivet øgede omkostninger, og der henvises direkte til kemikalieforslaget, der skulle komme fra Kommissionen. Samtidig vedtog topmødet som en konsekvens af sine prioriteringer at flytte direktivforslaget fra miljøministrenes råd til erhvervsministrenes, som man regnede med ville være mere lydhort over for erhvervslivets interesser.

Når Kommissionen i sit arbejdsprogram skriver, at kampen mod fattigdom og indsatsen for at fremme en bæredygtig vækst i resten af verden skal videreføres, så hænger det ikke sammen med EU's udspil over for udviklingslandene og til WTO-konferencen i Cancún. Man kan ikke kræve miljørigtige udspil af de fattige lande, samtidig med at man nægter dem lige handels- og markedsmæssige vilkår.

Kl. 18.00

Bæredygtig vækst hænger for mig at se heller ikke sammen med en satsning på industrilandbrugets udvikling af brug af pesticider m.v., samtidig med at man ikke klart opprioriterer organisk landbrug. I det hele taget må man sige, at bæredygtighed er en floskel, som er alt andet end bæredygtig i praksis.

For at bedømme, om et forslag er bæredygtigt, om det går i den rigtige retning, er det vigtigt at lave konsekvensberegninger af samtlige et forslags arbejdsmiljø- og miljømæssige konsekvenser, og, som Danmarks Naturfredningsforening skriver i ovennævnte brev: »... ikke kun på omkostningerne for de forurenende virksomheder.«

Derfor skal princippet om, at forurenere betaler for senere konstaterede miljøskader, knæsesættes, f.eks. således at gmo-producenter betaler for overskridelser og forureninger af organisk producerede afgrøder.

Når Kommissionen går ind på det andet prioriterede område, nemlig stabilitet, snakker man om sikkerhed ved EU's grænser, om tættere økonomisk og politisk samarbejde med landene i